

Η μεταcovid-19 εποχή: Μία ελπιδοφόρος περίοδος;

27-02-2021

(ανάλυση της συνέντευξης στο action 24, X2 του Γ. Πολίτη της 23^{ης} Φεβρουαρίου 2021)

Πότε θα επιστρέψουμε στην κανονικότητα;

Η απάντηση στο εν λόγω ερώτημα διέρχεται από το **τι θεωρούμε κανονικότητα και τι θεωρούμε καραντίνα.**

Πιστεύουμε ότι ο όρος καραντίνα που χρησιμοποιείται ευρέως, είναι υπερβολικός για να περιγράψει την σημερινή πραγματικότητα. Πρόκειται περί μίας έννοιας η οποία έχει εξασθενήσει σημαντικά μέσω της καθημερινής πρακτικής των τελευταίων δύο μηνών, τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικοοικονομικό επίπεδο.

Ας δούμε όμως γιατί ισχυριζόμαστε κάτι τέτοιο.

Εάν εστιάσουμε την παρατήρησή μας στις οικονομικές και κοινωνικές δραστηριότητες διαπιστώνουμε ότι, λειτουργούν σε ικανοποιητικό βαθμό η Αλιεία, η Γεωργία, η Κτηνοτροφία, η Βιομηχανία, η Ενέργεια, οι Τηλεπικοινωνίες, οι Μεταφορές(κυρίως οι οδικές), οι Οικονομικές και Τεχνολογικές Επιχειρήσεις, τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας έντυπα και ηλεκτρονικά, οι Τράπεζες, ο Δημόσιος Τομέας, οι Δήμοι και οι Περιφέρειες, οι Υπηρεσίες Υγείας και Κοινωνικής Φροντίδας και Πρόνοιας, οι Επιχειρήσεις Ατομικής Φροντίδας και Υγιεινής (παρά τα διαστήματα απαγόρευσης), οι Επιχειρήσεις Ταχυφαγείας με ιδιαίτερα αυξημένο κύκλο εργασιών, οι Ταχυδρομικές επιχειρήσεις και οι Ταχυμεταφορές, τα μαγαζιά τηλεπικοινωνιών, η Οικοδομή, τα Super Markets, τα κρεοπωλεία, τα είδη μαναβικής, οι Φούρνοι, τα Ζαχαροπλαστεία οι Λαϊκές αγορές, οι Συγκοινωνίες, τα Ταξί, τα Συνεργεία Αυτοκινήτων, τα καφέ (αυτά στο χέρι έχουν πάρει φωτιά) και μία σειρά άλλες δραστηριότητες. Είμαστε τυχεροί που δεν επηρεάστηκε ο παραγωγικός ιστός των επιχειρήσεων υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Το Λιανεμπόριο πλην των επιχειρήσεων που λειτουργούν ηλεκτρονικά, ο Ξενοδοχειακός τομέας και γενικά ο Τουρισμός, η Εστίαση πλην των εξαιρέσεων ταχυφαγείας που είναι βέβαια πολυπληθείς, οι Αερομεταφορές, κ.ά., έχουν περιορίσει στο ελάχιστο τις δραστηριότητες τους και παντελώς ο πολιτισμός.

Η πρώτη κατηγορία οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας επιφέρει τόσο μεγάλη κοινωνική επαφή, που επεικώς μπορούμε να μιλάμε, για **μεσαία περιοριστικά μέτρα** και όχι για αυστηρό μάλιστα Lockdown.

Αναφορικά με τους ατομικούς περιορισμούς, υπάρχει ένα ευρύ πλαίσιο δραστηριοτήτων χωρίς χρονικούς περιορισμούς και χωρίς χιλιομετρικούς περιορισμούς που προκαλούν ακόμη και κυκλοφοριακή συμφόρηση. Ουδείς εμποδίζεται να κάνει βόλτες ή να αθλήτε όσες φορές θέλει την ημέρα και για όσο χρονικό διάστημα θέλει, το ίδιο αφορά την έξοδο των κατοικίδιων, ουδείς εμποδίζεται να πίνει τον καφέ του ή να τρώει το σουβλάκι του, ή να καπνίζει σε συνωστισμένους δρόμους ειδικά των εμπορικών δρόμων των συνοικιών, ουδείς εμποδίζεται να θωρεί τις βιτρίνες των μαγαζιών στρυμωγμένος με αρκετά άλλα άτομα. Απορούμε γιατί δεν ισχύει το click away. Ουδείς εμποδίζεται να απολαμβάνει τον περίπατο στις παραλίες και στα βουνά όσο μακριά και εάν είναι από την κατοικία του, εντός βέβαια του νομού του. Η περιγραφείσα αυτή εικόνα μάλλον θυμίζει την καθημερινότητα της δεκαετίας του 60 και των αρχών του 70 όπου, σπάνια οι πολίτες πήγαιναν ταξίδια και διακοπές, σπάνια πήγαιναν στις ταβέρνες και στις ντισκοτέκ τουλάχιστον τις καθημερινές. Σε τίποτε όμως δεν θυμίζει πλήρη καραντίνα ατομικών και οικονομικών δραστηριοτήτων.

Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς.

Καραντίνα είχαμε τον Μάρτιο του 2020 και τούτο, γιατί εφαρμοζόταν.

Σήμερα, ούτε καραντίνα έχουμε, ούτε εφαρμόζουμε τα περιοριστικά μέτρα άνω του 50% του πληθυσμού.

Πολλές φορές εκπλησσόμεθα με την ανούσια συνθηματολογία περί lockdown στο lockdown. Τα περιοριστικά μέτρα που ισχύουν θα ισχυριζόμασταν ότι είναι όπως αυτά που μας συστήνει ο γιατρός να εφαρμόσουμε μαζί με την φαρμακευτική αγωγή και αυξομειώνονται, ανάλογα με την εξέλιξη της θεραπευτικής αποτελεσματικότητας. Έτσι λειτουργεί και η εθνική επιτροπή για την λοίμωξη covid-19.

Άρα είναι δικαιολογημένα τα επιδημιολογικά στοιχεία και η πίεση στο Σύστημα Υγείας;

Απόλυτα, εάν συνυπολογιστεί και η διαφορετική συμπεριφορά του Sars cov-2 από τις νέες μεταλλάξεις.

Τα επιδημιολογικά δεδομένα όμως, δεν είναι μόνο ο δείκτης των κρουσμάτων που πρασινίζει μία περιοχή ή όχι. Όπως δεν είναι μόνο ο αριθμός των εισαγωγών και των διασωληνωμένων που θεωρείται βέβαια κρίσιμος για τις δυνατότητες της θεραπευτικής αποτελεσματικότητας του Συστήματος Υγείας.

Θα λέγαμε ότι, εάν θέλαμε να αξιολογήσουμε τη συνολική πολιτική και τα αποτελέσματά της στην αντιμετώπιση της πανδημικής κρίσης θα έπρεπε να συνδυάσουμε μία σειρά από παράγοντες όπως: το είδος των περιοριστικών μέτρων κοινωνικής αποστασιοποίησης, την εφαρμογή των μέτρων ατομικής υγιεινής, τον βαθμό ελέγχου των περιοριστικών μέτρων, τις ποινές μη εφαρμογής των μέτρων, την οργάνωση της ενημέρωσης από τους ειδικούς και το Υπουργείο, την Ψηφιακή πληροφορία και την οργάνωση των εμβολιασμών, την αναδιοργάνωση των ΜΕΘ και τον διπλασιασμό των αντίστοιχων κλινών, την εφαρμοσμένη θεραπευτική ιατρονοσηλευτική τεχνογνωσία και πρακτική, το ποσοστό των εμβολιασμένων συγκριτικά με τα διαθέσιμα εμβόλια, το βαθμό ιχνηλασιμότητας, τον τρόπο λειτουργίας της επιτροπής, κ.ά..

Διαφαίνεται έτσι με ενάργεια ότι, παρά τον χαμηλό βαθμό της ατομικής και κοινωνικής υπευθυνότητας, παρά τους συγχυτικούς επικοινωνιακούς αντιεπιστημονικούς παράγοντες του διαδικτύου, οι υπόλοιποι επικοινωνιακοί, οργανωτικοί και δομικοί υγειονομικοί παράγοντες, σε συνδυασμό με την αυτοθυσία του υγειονομικού προσωπικού και της σχετικής πάντα αστυνόμευσης, έχουν καταφέρει θεαματικά αποτελέσματα.

Τα επιδημιολογικά αποτελέσματα συγκριτικά με άλλες χώρες διεθνώς και στην ΕΕ καταδεικνύουν την περιγραφόμενη θετική αποτελεσματικότητα;

Η απάντηση στο εν λόγω ερώτημα περιλαμβάνει δύο παραμέτρους που πρέπει να εκτιμήσουμε.

Η πρώτη παράμετρος αφορά στην επιλογή του πιο ενδεδειγμένου δείκτη που θα μας βοηθήσει στην εν λόγω συγκριτική αξιολόγηση. Το ερώτημα αυτό έχει ήδη απαντηθεί από τον Ιούνιο του 2020. Ο συγκριτικός δείκτης είναι αυτός της θνησιμότητας από λοίμωξη Covid-19, γιατί η κατάληξη του θανάτου αντικατοπτρίζει την έκβαση της αποτελεσματικότητας, τόσο των προληπτικών μέτρων, όσο και της θεραπευτικής πρακτικής και των δυνατοτήτων του Συστήματος Υγείας να ανταποκριθεί στην πανδημική κρίση.

Η δεύτερη παράμετρος αφορά με ποιες χώρες πρέπει να συγκριθούν τα αποτελέσματα της Ελλάδας για να υπάρχει εγκυρότητα και αξιοπιστία.

Η δεύτερη λοιπόν απάντηση μπορεί να περιλαμβάνει *πρώτον*, χώρες με κοινά οικονομικά, πολιτισμικά, οργανωτικά στοιχεία, με ίδιο περίπου επίπεδο Συστήματος Υγείας, ακόμη και ίδιες κλιματολογικές συνθήκες όπως οι ευρωπαϊκές-μεσογειακές χώρες, π.χ. Ισπανία, Πορτογαλία, *δεύτερον*, χώρες με υψηλότερο επίπεδο οικονομικών πόρων, με υψηλότερο επίπεδο μονάδων ΜΕΘ, με πιο οργανωμένα Συστήματα Υγείας, π.χ. Γερμανία, Βέλγιο, Μ. Βρετανία *τρίτον*, χώρες με σοσιαλδημοκρατικού τύπου κοινωνικά συστήματα, υψηλό εισόδημα όπως η Σουηδία, *τέταρτον*, χώρες με υψηλό εισόδημα και υψηλή τεχνολογία εκτός Ευρώπης π.χ. Καναδάς, ΗΠΑ, *πέμπτον*, χώρες όπου βρίσκονται στο υψηλότερο παγκόσμιο σκαλοπάτι οργάνωσης και επιπέδου Συστήματος Υγείας όπως η Ελβετία ή ακόμη και με το Ισραήλ που έχει και απόλυτη οργάνωση και αυστηρή εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων και το μεγαλύτερο ποσοστό εμβολιασμένων.

Μα μπορεί η Ελλάδα της «μιζέριας και της αθλιότητας» η Ελλάδα «με το ανύπαρκτο Σύστημα Υγείας, τις «ανύπαρκτες ΜΕΘ», του «χαμηλού επιστημονικού επιπέδου των υγειονομικών», με το «μηδενικό ποσοστό εμβολιασμένων», με την «ανύπαρκτη οργάνωση», με τις «μηδενικές ψηφιοποιημένες δημόσιες λειτουργίες», με το «λιγότερο προσωπικό υγειονομικών», με «2-3 ακορντεόν ανοιγοκλεισιμάτων του λιανεμπορίου» και με τόσο χαμηλούς πόρους –εισόδημα να συγκριθεί με τους παγκόσμιους γίγαντες πλην ίσως με τις μεσογειακές;

Η Ελλάδα σύμφωνα με τα στοιχεία που μας παρέχει ο ECDC και παρουσιάζονται στον πίνακα 1, **βρίσκονταν** στις 20 Φεβρουαρίου **στις πρώτες θέσεις με 572 θανάτους ανά 1.000.000 πληθυσμού**, ο Καναδάς με 567 και το Ισραήλ με 597. Το επίπεδο αυτό μάλιστα, είναι αρκετές περιπτώσεις έως και 3,5 φορές μικρότερο από άλλες χώρες, όπως το Βέλγιο. Ποιος να το πίστευε ότι η Ελλάδα μας θα ξεπερνούσε χώρες όπως, η Σουηδία, η Ελβετία, οι ΗΠΑ, η Μ. Βρετανία και η Γερμανία.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΡΕΥΤΙΚΟΥ ΔΕΙΚΤΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ COVID-19 ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ 20^η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2021 ΣΕ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

ΧΩΡΕΣ	ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΠΟ COVID-19 ¹ (Σε 1.000.000 κατοίκους) Σύνολο μέχρι 20 Φεβρουαρίου 2021	ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ² (ΣΕ ΔΟΛ. ΣΕ ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ), 2019
ΙΣΠΑΝΙΑ	1.392	41.046
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	1.438	34.154
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	784	54.877
ΒΕΛΓΙΟ	1.981	52.561
ΣΟΥΗΔΙΑ	1.209	53.928
ΕΛΒΕΤΙΑ	1.049	65.821
ΚΑΝΑΔΑΣ	567	48.383
ΗΠΑ	1.465	62.512
Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ	1.748	48.850
ΙΣΡΑΗΛ	597	39.945
ΕΛΛΑΔΑ	572	29.707

1. ECDC, 2021, 2. WORLD BANK, 2021

Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τι πολιτικές προεκτάσεις θα είχε ένας αριθμός 20.000 και πλέον θανάτων, δεν μπορούμε να αντιληφθούμε γιατί υποτιμούμε τόσο πολύ την χώρα μας και δεν μπορούμε να αντιληφθούμε γιατί συνεχίζουμε να πετάμε νούμερα χωρίς την παραμικρή συγκριτική αξιολογική αξία.

Η Ελλάδα αποτελεί όραμα ως προς τα αποτελέσματα της εργώδους προσπάθειας αντιμετώπισης της πανδημικής κρίσης ακόμη και για τις πιο αναπτυγμένες χώρες.

Τελικά θα περάσουμε σε κανονικότητα και τότε;

Σήμερα βρισκόμαστε σε μία δύσκολη και παράλληλα επικίνδυνη ισορροπία μεταξύ της μεγέθυνσης της υγειονομικής κρίσης και της μεγέθυνσης της οικονομικής κρίσης. Η εν λόγω ισορροπία πρέπει να επαναπροσδιοριστεί πλέον, μεταξύ της βελτίωσης των υγειονομικών δεδομένων και της βελτίωσης της οικονομικής δραστηριότητας και των οικονομικών μεγεθών.

Κανένα σύστημα δεν μπορεί να λειτουργήσει με συνεχή απώλεια εισοδήματος, με συνεχή απώλεια δημοσίων πόρων, με ανθρώπους εκτός οικονομικής αλλά και κοινωνικής δραστηριότητας και με μηδενική πλέον αντοχή των υγειονομικών.

Η μετάβαση από την μερική κανονικότητα στην πλήρη κανονικότητα μπορεί να ιδωθεί Α. σε βραχυχρόνιο επίπεδο 2-4 μηνών και Β. σε μακροχρόνιο επίπεδο πενταετίας υπό την προϋπόθεση της συνεχούς οικονομικής λειτουργίας με πλήρη κανονικότητα.

Η ελπίδα εμπεριέχει πρώτον, την επανεκκίνηση της συνολικής οικονομίας άμεσα και δεύτερον, τη διαρκή ανάπτυξη την επόμενη πενταετία που θα οδηγήσει τη χώρα στην οικονομική και κοινωνική ευημερία. **Η Ελλάδα σε περίπου 5 χρόνια θα είναι μία άλλη χώρα.**

Είναι εφικτά όλα αυτά;

Το πρώτο, δηλαδή η επανεκκίνηση της συνολικής οικονομίας βασίζεται σε έναν πλαίσιο συγκοινωνούντων μεταβλητών μεταξύ, Α. ενός ακόμη μικρού διαστήματος κοινωνικής αποστασιοποίησης περίπου δύο μηνών, Β. ενός ικανοποιητικού επιπέδου εμβολιασμένων που θα ξεπερνά το 35% του πληθυσμού (άνω των 60 ετών και των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού) τους προσεχείς τέσσερεις μήνες, Γ. μίας βελτιωμένης ακόμη περισσότερο

ιατρονοσηλευτικής και φαρμακευτικής αποτελεσματικότητας και Δ. των βελτιωμένων κλιματολογικών συνθηκών.

Παρότι αναφύεται ένας κίνδυνος από τις μεταλλάξεις του ιού εντούτοις, η αποκτηθείσα **ερευνητική τεχνογνωσία της βιογενετικής μηχανικής θα δημιουργήσει το εχέγγυο της άρσης της οικονομικής αβεβαιότητας.**

Θεωρούμε ότι, η οικονομία σε 4 μήνες θα παρουσιάσει σημάδια εκτονωτικής εξωστρέφειας καταπιεσμένων συναισθημάτων αντίστοιχα με αυτά κατά τη λήξη του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου. Όλες και όλοι θα θέλουν να χαρούν, να συναναστραφούν, να ερωτευτούν, να ταξιδέψουν, να περιποιηθούν πιότερο τον εαυτό τους και να εκτονώσουν την καταναλωτική τους συμπεριφορά σε συνδυασμό με την εκκίνηση του Τουρισμού, **εκτινάσσοντας την ενεργό ζήτηση στα ύψη.** Παράλληλα τα 20 και πλέον δις των αυξημένων καταθέσεων θα διοχετευθούν και σε επενδύσεις επιταχύνοντας τον έλικα της ανάπτυξης. Πιθανόν βέβαια να παρουσιαστεί αυξημένος πληθωριστικός ρυθμός, κάτι που θα πρέπει να ελεγχθεί για να μην απωλέσουμε μέρος της πραγματικής αύξησης του εισοδήματος.

Που στηρίζεται η άποψη για μία άλλη Ελλάδα μετά από 5 χρόνια;

Στη θεωρία της Ωρίμανσης της Συνδυαστικής Πολλαπλασιαστικότητας

Η θεωρία αυτή εδράζεται στην ολιστική προσέγγιση του αντίκτυπου που έχει μία οικονομική ενέργεια-δράση σε άλλους τομείς, αλλά υπό την προϋπόθεση, ότι εντάσσει κάθε πράξη σε ένα μοντέλο που υπολογίζει την αλληλεπίδραση του συνόλου των σημαντικών δράσεων στην οικονομία και την ανάπτυξη μέσω μίας χρονικής ωρίμανσης.

Αλλά ας δούμε μερικές αλληλοεπιδρώμενες ενέργειες, υπό το όραμα και της βιώσιμης ανάπτυξης και της προσαρμογής της παραγωγικής διαδικασίας στην σταδιακή μηδενική περιβαλλοντική επίδραση και την συμβολή της στην κλιματική αλλαγή μέσω της κυκλικής οικονομίας.

Τι θα έχουμε πετύχει την επόμενη πενταετία;

Υποδομές μεταφοράς

Οδικό δίκτυο: μαζί με τους υπάρχοντες μεγάλους οδικούς άξονες θα ολοκληρωθούν, Ε65, ΒΟΑΚ, Πάτρα-Πύργος και Καλαμάτα – Μεθώνη, επέκταση της Αττικής Οδού, κ.ά.

Συγκοινωνίες: Μετρό: δίκτυο Θεσσαλονίκης, γραμμή 4 Αθήνας, ολοκλήρωση της γραμμής μέχρι το λιμάνι του Πειραιά, Σταθμός ΚΤΕΛ στον Ελαιώνα, κ.ά.

Σιδηρόδρομος: επέκταση μέχρι την Πάτρα και μείωση της διάρκειας ταξιδιού Αθήνας – Θεσσαλονίκης

Ολοκλήρωση των 14 **αεροδρομίων** που ήδη έχει γίνει ώστε μαζί με το αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος και τις επενδύσεις στα **Υδατοδρόμια** θα αποτελούν ενιαίο σύνολο αερομεταφοράς. Τα τελευταία θα εξαλείψουν και την μειονεξία της νησιωτικής μεταφορικής επικοινωνίας

Λιμάνια: πλήρης εκσυγχρονισμός

Ενέργεια:

ΤΑΠ, Τερματικός σταθμός υγροποιημένου φυσικού αερίου Αλεξανδρούπολης, IGB, κ.ά. αποαθρακοποίηση της παραγωγής ηλεκτρισμού, επιπλέον 3-5 GW ΑΠΕ μέχρι το 2025 που θα συμπληρώσουν την ήδη εγκαταστημένη ισχύ σε μονάδες ΑΠΕ ύψους 6,6 GW, διασύνδεση Κρήτης – Ηπειρωτικής Ελλάδας, κ.ά..

Νερό: Τα υδρολογικά αποθέματα της ΕΥΔΑΠ άνω του 1,3 δις m³ επαρκούν για τα επόμενα 5 χρόνια για να καλύψουν τις ανάγκες της Αττικής χωρίς νέες εισροές.

Αμυντικές συμφωνίες και Βιομηχανική ανασυγκρότηση και Ναυπηγική βιομηχανία

Η οποιαδήποτε αμυντική συμφωνία για την αγορά φρεγατών θα προβλέπει κατασκευαστικό μερίδιο στην εγχώρια ναυπηγική βιομηχανία που θα επιφέρει πλην των οικονομικών ωφελειών βιωσιμότητας του εν λόγω επιχειρηματικού κλάδου και σημαντική τεχνογνωσία παραγωγικής καινοτομίας.

Το μεγάλο παράπονο που εκφράζουμε στο σημείο αυτό είναι, **πως μία χώρα με εθνική κυριαρχία στο παγκόσμιο εφοπλιστικό κεφάλαιο δεν μπόρεσε να έχει την μεγαλύτερη και πιο εξελιγμένη ναυπηγική βιομηχανία που θα αποτελούσε εχέγγυο, τόσο εθνικής ανεξαρτησίας όσο και γιγαντιαίας εμπορικής διαπραγματευτικής ικανότητας των Ελλήνων εφοπλιστών. Τίποτε δεν είναι τυχαίο.**

Ζημιογόνες επιχειρήσεις

ΔΕΗ, ΛΑΡΚΟ, ΕΑΒ, ΕΛΤΑ, ΟΑΣΑ, ΟΑΣΘ, ΓΑΙΑΟΣΕ, αμυντικές βιομηχανίες, κ.ά. που επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό και εξανεμίζουν τα φορολογικά οφέλη του ΕΝΦΙΑ 2,5-3 δις αναδιαρθρώνονται για να αποτελέσουν την καρδιά της παραγωγικής ατμομηχανής, αποβάλλοντας παράλληλα τον ελλειμματικό τους χαρακτήρα.

Εμβληματικά έργα

Η υλοποίηση των έργων όπως το Ελληνικό και το Τατόι, ανεβάζουν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του Τουρισμού και της Αναψυχής επαναπροσδιορίζοντας τον ρόλο της χώρας στο παγκόσμιο επιχειρηματικό γίγνεσθαι. Η ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών πολλαπλασιάζει πάντα την αξία του εγχωρίου προϊόντος.

Επεξεργασία απορριμμάτων και ανακύκλωση-μείωση αποβλήτων

Η μετάβαση από τριτοκοσμικές πρακτικές με νέες υποδομές διαχείρισης και επεξεργασίας αποβλήτων και η επιτάχυνση της ποσοστιαίας αύξησης της ανακύκλωσης σε συνδυασμό με τις ΑΠΕ, θα μεταβάλλουν το περιβαλλοντικό αποτύπωμα της χώρας.

Τηλεπικοινωνίες 5W

Η τεχνική νοημοσύνη και οι τεχνολογίες αιχμής προϋποθέτουν διαδικτυακές ταχύτητες επιπέδου 5W και θα ενισχύσουν την προσέλκυση όπως ήδη έχει ξεκινήσει των παγκόσμιων τεχνολογικών κολοσσών.

Ψηφιακός μετασχηματισμός-απλοποίηση διαδικασιών

Ήδη κυοφορείται μία επανάσταση στη δημόσια διοίκηση που θα επιταχυνθεί με την λήξη της πανδημικής κρίσης ή οποία θα έχει αφήσει σοβαρή κληρονομιά τεχνογνωσίας στον εν λόγω τομέα.

Όταν λοιπόν έχεις επαρκή ενέργεια και μάλιστα στο προβλεπόμενο ποσοστό σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες για την κλιματική αλλαγή μέσω ΑΠΕ, πλήρεις, εκτεταμένες και ποιοτικές μεταφορικές υποδομές σε όλη τη χώρα, πλήρη και εύκολη διασύνδεση με άλλες χώρες, συγκοινωνίες, τεράστιες επενδύσεις σε μεγάλα έργα, μερική βιομηχανική ανάκαμψη, ψηφιακή προσαρμογή και εφαρμογές 5W, νέο διαχειριστικό πλαίσιο επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων και προσφορά ποιοτικότερων αγαθών και υπηρεσιών, τότε δημιουργείται μία γιγαντιαία δίνη οικονομικής συνέργειας με πολλαπλασιαστικά οφέλη για την συνολική οικονομία.

Οι αγορές γνωρίζουν καλύτερα από τον κάθε επιστήμονα και την κάθε κυβέρνηση τον τρόπο που θα μεγεθύνεται η Ελληνική οικονομία, όπως γνωρίζουν τον βαθμό επιτάχυνσης που θα δώσει το Ταμείο Ανάκαμψης και το νέο ΕΣΠΑ και προς τούτο, ήδη εκδηλώνεται η εμπιστοσύνη τους που μεταφράζεται τόσο στην ικανοποιητική πιστοληπτική ικανότητα της χώρας όσο και στο ενδιαφέρον των διεθνών Funds να διοχετεύσουν την ρευστότητά τους στην Ελλάδα.

Δηλαδή δεν υπάρχουν αγκάθια και αμαρτίες προς την αναπτυξιακή αυτή πορεία;

Φυσικά και υπάρχουν.

Τα αγκάθια είναι τα προβλήματα των κόκκινων δανείων, τα χρέη προς την εφορία, πως θα κυλήσουν οι πλειστηριασμοί, κ.ά..

Οι αμαρτίες είναι η γραφειοκρατία, η οργάνωση, η ασφάλεια, η απόρριψη της χειρωνακτικής και τεχνολογικής εργασίας και ο λαϊκισμός.

Οι δυνάμεις του σκότους από όλο τον πολιτικό χώρο και το επιχειρηματικό κατεστημένο, επειδή πληροφορούνται τις ευοίωνες αυτές προοπτικές, σίγουρα θα θελήσουν να εμποδίσουν τις εξελίξεις. Μόνο που αυτή τη φορά θα είναι υπεύθυνες και για την απώλεια της εθνικής μας ανεξαρτησίας που θεμελιώνεται μόνο στη δυνατή οικονομία και την οργανωμένη κοινωνική δομή.

Το θέμα της οργάνωσης θα το δούμε πως εξελίσσεται και εάν μεταβαίνουμε σε ένα σύγχρονο κράτος εφόσον διαπιστώσουμε ότι, όταν κατασκευάζεται ένας δημοτικός δρόμος η πρώτη επισκευή θα πραγματοποιηθεί μετά από δέκα χρόνια. Γιατί απλά θα έχει προβλεφθεί ο σχεδιασμός να έχουν κατασκευαστεί πρώτα, όλα τα δίκτυα ύδρευσης, ηλεκτρισμού, αποχέτευσης, φυσικού αερίου και τηλεπικοινωνιών πριν την ασφαλτόστρωση και η τελευταία, θα έχει και το απαιτούμενο πάχος και την απαιτούμενη περιεκτικότητα σε πίσσα. Αυτό σημαίνει οργάνωση και σεβασμό στους πολίτες που επωμίζονται και το επιπλέον κόστος και την ταλαιπωρία. Η μεγάλη αμαρτία της ποιότητας των δημοσιών αγαθών.

Αναφορικά με την εσωτερική ασφάλεια από πότε έχει περισσότερα ανθρώπινα δικαιώματα κάποιος που συλλαμβάνεται 10 φορές και αφήνεται ελεύθερος μετά από κλοπές ηλικιωμένων συνανθρώπων μας και δεν έχουν οι ηλικιωμένοι που φορολογούνται για να έχουν ασφάλεια. Η κοινωνική αναδιοργάνωση και η κατοχύρωση των δικαιωμάτων διέρχεται από την εμπιστοσύνη των πολιτών προς το κράτος. Όταν απολεσθεί η εμπιστοσύνη και επικρατήσει ο φόβος, τότε ο αντίκτυπος στη μείωση της κοινωνικής συμμετοχής θα είναι τεράστιος και για την οικονομία. Εάν δε συνυπολογισθεί η δημογραφική μειονεξία σε συνδυασμό με τις μεταναστευτικές ροές θα δημιουργήσουν εκρηκτικό μίγμα γενικότερης κοινωνικής και οικονομικής οπισθοδρόμησης.

Δεν αναφερόμαστε στη γεωπολιτική ισορροπία διότι αποτελεί αυτονόητη προϋπόθεση των θετικών εξελίξεων.

Ένα πιθανό νέο πλαίσιο περιοριστικών μέτρων

2. Ανοίγουμε μετά τη δεύτερη εβδομάδα του Μαρτίου το λιανεμπόριο με *click away* και με *click in shop* μετά τις 25 Μαρτίου.
3. Διευρύνουμε το ωράριο των καταστημάτων.
4. Διαφοροποιούμε την έναρξη λειτουργίας των διαφορετικών οικονομικών δραστηριοτήτων και ενισχύουμε ακόμη περισσότερο τα δρομολόγια των ΜΜΜ.
5. Μειώνουμε το χρόνο των μετακινήσεων, π.χ. όπως έχει ήδη αναγγελθεί σε 3 ώρες και πιθανόν βάζουμε και κόφτη μέγιστου αριθμού μετακινούμενων.
6. Μειώνουμε σε 4 χιλιόμετρα την μέγιστη απόσταση μετακίνησης για άλλους πλην εργασίας και ιατρικούς λόγους.
7. Καθιερώνεται βεβαίωση από Κοινωνικό Λειτουργό για μετακίνηση αρωγής ατόμων που έχουν ανάγκη.
8. Ανοίγει η εστίαση σε εξωτερικούς χώρους από 1 Απριλίου
9. Ανοίγουν τα τουριστικά καταλύματα για όσους έχουν πιστοποιητικό εμβολιασμού μετά τις 20 Απριλίου και απελευθερώνεται ακόμη περισσότερο η εν λόγω δραστηριότητα μέσα στον Μάιο.
10. Άδεια μετακίνησης με πιστοποιητικό εμβολιασμού εκτός νομού κατοικίας.
11. Αυστηροποιούμε τους ελέγχους και επιβάλλουμε άλλου είδους ποινές όπως αυτήν της κοινωνικής εργασίας (και επιτυγχάνεται τόσο η ανάπτυξη της ενσυναίσθησης όσο και ένα δίκαιο σύστημα έναντι των ατόμων με έντονες εισοδηματικές διαφορές και έναντι αυτών του κινήματος και της νοοτροπίας «του δεν πληρώνω»).
12. Έλεγχος των πιστοποιητικών εμβολιασμού ηλεκτρονικά και αυστηροποίηση των ποινών.
13. Καθιέρωση μίας διαρκούς νέας κανονικότητας

Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι, πιθανόν να απαιτηθεί και μετά το καλοκαίρι και παρά το μεγάλο ποσοστό των εμβολιασμένων Α. να συνεχίσουμε σε κλειστούς χώρους τη χρήση μάσκας όπως στα Super Markets και τα ΜΜΜ, Β. τις ειδικές απολυμάνσεις στις ξενοδοχειακές μονάδες, Γ. την τήρηση των μέτρων ατομικής υγιεινής Δ. τον επίμονο εξαερισμό των χώρων, Ε. τη χρήση μάσκας σε όλους του υγειονομικούς χώρους, ή ΣΤ. την επίσκεψη μόνο ενός ατόμου σε νοσηλευόμενο άτομο. Γιατί θα πρέπει να μας φοβίζει το χειμώνα μία επίσκεψη σε ιατρείο και γιατί θα πρέπει να εκδηλώνουμε την τριτοκοσμική μας συμπεριφορά των πολυπληθών επισκέψεων στους νοσοκομειακούς θαλάμους χωρίς των παραμικρό σεβασμό στον διπλανό ασθενή. Τούτο άλλωστε θα μας βοηθήσει και στη μείωση γενικότερα των χειμερινών ιογενών λοιμώξεων, στη λιγότερη προσωπική καταπόνηση, στην απρόσκοπτη κοινωνική μας ζωή και στη αδιάκοπη παραγωγική μας δραστηριότητα. Θα χαρούμε όλοι και όλες όταν θα διαπιστώσουμε τη μείωση της νοσηρότητας, την ανακούφιση των υγειονομικών μας και τη μεγιστοποίηση της εξωτερίκευσης της ατομικής μας έκφρασης.

Πρέπει σήμερα να συναποφασίσουμε σε μία πολιτική και κοινωνική συμφωνία ότι, εάν μετά το Πάσχα εμφανιστούν δυσμενή επιδημιολογικά δεδομένα, θα υποστούμε για 10 ημέρες την πιο αυστηρή καραντίνα για να κάνουμε καλό καλοκαίρι και να σώσουμε και την οικονομία.

Όταν σώζουμε ζωές σώζουμε και την οικονομία και όταν σώζουμε την οικονομία σώζουμε ζωές.